

Назва дисципліни	ВК 25 Історія костюмів
Загальна кількість кредитів та кількість годин для вивчення дисципліни	4 кредита, 90 год., 4 семестр, 2 курс ОС «Бакалавр»
Вид підсумкового контролю	Екзамен
Викладач	Сокіл Тетяна Григорівна
Профайл викладача (ів) на сайті кафедри	trkafedra@gmail.com
Е-mail викладача:	sokil120884@gmail.com
Посилання на освітній контент дисципліни в CMS Moodle (за наявності) або на іншому ресурсі	
Мова викладання	українська
Консультації	<i>Очні консультації:</i> за попередньою домовленістю Понеділок та П'ятниця з 1100 до 15.00 <i>Он лайн- консультації:</i> за попередньою домовленістю Viber +380987546783

Цілі навчальної дисципліни

Процес формування висококваліфікованих фахівців театального мистецтва передбачає вивчення цілого ряду загальноосвітніх і професійних дисциплін, серед яких історія костюма. Навчальна програма розроблена для студентів денної та заочної форм навчання кафедри театральної режисури освітнім ступенем «Бакалавр»

Курс «Історія костюмів» є обов'язковою дисципліною у підготовці фахівців галузі знань 02 Культура і мистецтво спеціальності 026 Сценічне мистецтво.

Мета та завдання навчальної дисципліни:

Метою викладання навчальної дисципліни «Історія костюмів» є введення студентів у коло основних проблем історії розвитку Західноєвропейського та Східноєвропейського костюму від Стародавніх до Новітніх часів, оволодіння студентами знань щодо основних естетичних рис епохи, притаманної даному історичному костюму. Виявлення взаємозв'язку становлення костюму з конкретними умовами історичної епохи, побутуючими художніми стилями, соціально-політичним устроєм держави, матеріальною і духовною культурою суспільства, національними традиціями. Набуття студентами навичок використання костюма як одного з компонентів художнього образу вистави, розробки сценічних костюмів відповідно до манер, рухів, естетичних поглядів персонажу п'єси, ідейного задуму режисера.

При вивченні дисципліни застосовується інтердисциплінарний підхід, а саме – зв'язок дисципліни „Історія костюмів” з історичними, гуманітарними, мистецтвознавчими, суспільними науками.

Лекційна робота обов'язково супроводжується показом і обговоренням ілюстрованого матеріалу за допомогою проектора та ноутбука, що дає змогу студентам краще засвоїти програму курсу та відкрити барвистий світ одягу та моди, формуючи і розвиваючи творчий смак студента.

Для якісного засвоєння матеріалу запропоновані варіанти тестових завдань по ряду тем і форми проміжного і підсумкового модульного контролю. Основними **завданнями** навчальної дисципліни «Історія костюму» є:

- вивчення студентами матеріалу з історії Західноєвропейського та Східноєвропейського костюму від Стародавніх до Новітніх часів (від Античності до ХХІ ст.);
- ознайомлення з естетикою історичних епох, художніми стилями, соціально-політичним устроєм держави, національними традиціями,
- зрозуміння властивості використовуваних матеріалів,
- дослідити прочитання театрального костюму в режисерських постановках на полотні драматургічної канви епохи,
- виробити навички використання костюма як одного з компонентів художнього образу вистави, розробки сценічних костюмів відповідно до манер, рухів, естетичних поглядів персонажу п'єси, ідейного задуму режисера.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:** історію розвитку костюму від Стародавніх до Новітніх часів; стильові особливості мистецтва історичної епохи;

зрозуміти: взаємозв'язок форми костюма і форми людського тіла, властивості використовуваних матеріалів, а також принципи носіння костюма, стильові особливості мистецтва даної епохи, побут різних історичних епох і характерні риси естетичного ідеалу на різних історичних ступенях його розвитку.

вміти: використати основні принципи носіння костюма у своїй практичній діяльності.

Згідно освітньо-професійної програми дисципліна «Історія театру» займає місце в вибіркових компонентах та включає в себе загальні та фахові компетенції, а саме:

Загальні компетенції

ЗК01. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК02. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.

ЗК03. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК07. Здатність працювати в команді.

ЗК08. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

Фахові компетенції:

СК01. Здатність генерувати задум та здійснювати розробку нової художньої ідеї та її втілення у творі сценічного мистецтва.

СК02. Здатність до творчого сприйняття світу та його відтворення у художніх сценічних образах.

СК03. Здатність до ефективної діяльності у колективі в процесі створення сценічного твору, керівництва роботою і / або участі у складі творчої групи в процесі його підготовки.

СК04. Здатність до професійного опанування змістових (інформаційного, виразно-образного) рівнів сценічного твору.

СК05. Здатність до публічної презентації результату своєї творчої (інтелектуальної) діяльності.

СК09. Здатність співвідносити особисте розуміння художньої ідеї та твору із зовнішнім контекстом.

СК10. Здатність до критичного аналізу, оцінки та синтезу нових складних ідей у творчовиробничій сценічній діяльності.

СК15. Здатність вільно орієнтуватися у напрямках, стилях, жанрах та видах сценічного мистецтва, творчій спадщині видатних майстрів.

СК 17. Здатність враховувати економічні, організаційні та правові аспекти професійної діяльності.

3.Очікувані результати навчання.

Згідно Освітньо професійної програми програмні результати навчання з дисципліни історія театру включають в себе:

ПР01. Визначати взаємозв'язок цінностей громадянського суспільства із засадами розвитку сфери культури й мистецтва в Україні.

ПР02. Мати концептуальні наукові та практичні знання у сфері сценічного мистецтва.

ПР03. Вільно спілкуватися з професійних питань державною та іноземною мовами усно і письмово.

ПР04. Здійснювати пошук необхідної інформації у професійній літературі, в мережі Інтернет та інших джерелах.

ПР06. Аналізувати проблемні ситуації й приймати обґрунтовані рішення для їх розв'язання.

ПР09. Співвідносити мистецькі ідеї та твори із соціальним, культурним та історичним контекстом для глибшого їх розуміння.

ПР11. Розуміти сценічне мистецтво як художній та соціокультурний феномен, знати специфічні відмінності художньої мови театру та перформативних мистецтв

ПР13. Знати основні етапи (епохи, стилі, напрямки) у розвитку театру, літератури, образотворчого мистецтва, музики, кіно; основні факти про видатних особистостей у сфері мистецтва; класифікувати види та жанри сценічного мистецтва.

ПР15. Аналізувати та оцінювати досягнення художньої культури, твори літератури та мистецтва з урахуванням історичного контексту. Здійснювати аргументований критичний аналіз творів сценічного мистецтва. Виявляти тенденції розвитку сучасного мистецько-художнього процесу.

ПР21. Презентувати результати професійної діяльності та проєктів у сфері сценічного мистецтва, доносити до фахівців і нефахівців інформацію, ідеї, проблеми, рішення, аргументацію та власний досвід.

Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Вступ до курсу. Найдавніші костюми періоду ранніх етапів розвитку суспільства. Костюм побутовий, костюм театральний, їх функції і специфіка. Зв'язок дисципліни „Історія костюмів” з історичними, гуманітарними, мистецтвознавчими, суспільними науками.

Розвиток західноєвропейських костюмів від Стародавніх часів до Ренесансу.

Тема 1. Костюми Стародавнього світу.

Костюми Стародавнього Єгипту. Рівень цивілізаційного життя, періодизація історії Стародавнього Єгипту, соціальний устрій. Естетичний ідеал. Особливість композиції одягу, символи влади, обрядові елементи одягу. Види і форми одягу (драпірований, накладний). Елементи чоловічого костюма. Особливості одягу жерців і воїнів. Елементи жіночого костюма. Взуття. Перуки. Прикраси.

Костюми Стародавньої Греції. Характеристика країни і епохи. Естетичний ідеал. Тканина, колір, орнамент. Види і форми одягу. Мистецтво драпірування. Елементи чоловічого костюма. Особливості одягу воїна. Елементи жіночого костюма. Одяг спартанок, особливості одягу рабинь. Взуття. Зачіска та головні убори. Косметика. Додатки до жіночого костюма.

Костюм Римської імперії. Характеристика країни і епохи. Естетичний ідеал. Елементи костюмів: чоловічого, жіночого. Особливості одягу рабів і рабинь.

Особливості костюма Візантиї (маскування тіла, виділення обличчя, голова як центр духовної виразності; малюнки на тканинах; відсутність драпірування, „футляр” – основа одягу). Елементи костюмів.

Тема 2. Західноєвропейські костюми епохи Середньовіччя.

Характеристика епохи. Готичний і романський стилі в мистецтві, їх відображення у силуеті костюмів. Естетичний ідеал. Елементи чоловічих і жіночих костюмів. Геральдика в одязі. Моди „бургундського двора”. Особливості головних уборів, взуття.

Тема 3. Західноєвропейський костюм в епоху Відродження.

Особливості епохи Ренесансу. Напрями і наслідування в мистецтві.

Вплив Іспанії на європейські моди. Силует іспанського костюма. Застосування каркасу. Ствердження розриву між формами чоловічого і жіночого одягу. Естетичний ідеал. Головні компоненти чоловічого та жіночого костюмів. Зачіска, взуття, головні убори. Манера ходи і норми поведінки. Доповнення до костюма і специфіка їх носіння. Відмінності в народному костюмі. Особливості англійського костюма епохи Ренесансу. Строгий етикет, схильність до традиційності. Відмінність форм англійського чоловічого і жіночого костюма від мод Франції та Іспанії. Специфіка костюмів середніх класів. Популярність парфумів.

Змістовий модуль 2.

Розвиток західноєвропейських костюмів від XVII ст. до Новітніх часів.

Тема 4. Художні стилі барокко, рококо у західноєвропейському костюмі XVII – першої пол. XVIII ст.

Характеристика історичної епохи. Французьке мистецтво як еталон європейських країн.

Художні стилі барокко, рококо і силуети костюмів. Естетичні ідеали XVII - XVIII ст. Особливості чоловічого, жіночого костюмів. Зачіски, перуки, шиньйони, головні убори, взуття. Доповнення до костюмів (чоловічого – шпага, пальчатки, ціпок тощо; жіночого – складні віяла, годинник, підвіски, діадери тощо). Відмінності у костюмах протестантів (гугенотів). Вибіркове використання мережива в костюмах. Розрізи в одязі. Відмінності в народному костюмі. Популярність парфумів, перук у другій пол. XVII ст.

Домашній одяг. Регламентация у деталях жіночого костюма. Каркас у костюмах.

Тема 5. Епоха класицизму в західноєвропейському костюмі.

Класицизм як основний напрям у мистецтві кінця 70-х рр. XVIII ст. Основні принципи класицизму. Проявлення стилю в костюмі. Удосконалення каркасної форми. Співіснування класицизму із стилем рококо 70-80 рр. XVIII ст.

Французький ідеал епохи класицизму. Культурний вплив Англії в останній чверті XVIII ст. на континент. Класицизм у французькому костюмі: чоловічому, жіночому. Розквіт жіночих зачісок. Доповнення до костюма. Взуття. Класицизм в англійському костюмі: чоловічому, жіночому.

Тема 6. Відображення епохи романтизму в західноєвропейському костюмі.

Романтизм як вираження центральної ідеї епохи і як провідний художній напрям першої половини XIX ст. Елементи романтичного стилю в чоловічому та жіночому костюмах. Східні впливи на силует домашнього одягу. Зміни у зачісках. Головні убори. Взуття. Доповнення до костюма. Манера носіння одягу. Додаткові елементи костюмів. Жіноча зачіска як витвір мистецтва. Головні убори. Взуття. Типаж „світської левиці” як ідея жіночої емансипації.

Тема 7. Західноєвропейський костюм другої половини XIX ст. Модерн в західноєвропейському костюмі.

Характеристика епохи реалізму. Хвиля стилю „ампір”. Стиль модерн і силуети костюмів. Новий тип костюма – візитка. Чоловічий костюм: поділ одягу за призначенням. Різновиди і особливості носіння краваток. Жіночий костюм: силует сукні, форма каркасу; побутування криноліну; шнурований корсет. Сукні бальні і буденні. Різновиди верхнього одягу. Демонстрація вартості речей („позитивізм”). Турнюр. Шлейф. Особливості жіночої моди кінця століття, одночасне співіснування спортивного стилю і стилю „салонних дам”.

Зачіска. Головні убори. Взуття. Прикраси. Доповнення до костюмів.

Змістовий модуль 3.

Розвиток східноєвропейських костюмів від епохи Середньовіччя до Новітніх часів

Тема 8. Костюми доби Київської Русі.

Два періоди в історії держави. Особливості костюмів у домонгольській і післямонгольській періоди. Зв'язки з Візантією і Західною Європою і їх вплив на розвиток костюмів. Тканини, орнамент. Естетичний ідеал. Компоненти чоловічого і жіночого костюмів. Класові відмінності в одязі. Особливості дворянських костюмів. Орнат царя. Манера і способи носіння костюмів. Зачіска. Головні убори. Взуття. Доповнення до костюмів.

Військовий костюм домонгольського періоду і зміни в ньому у післямонгольській період.

Тема 9. Костюми козацької доби.

Характеристика епохи і країни. Відмінності у костюмах різних соціальних верств. Костюм гетьмана та полковника. Козацький одяг. Буденний одяг. Відмінності у костюмах шляхтича, міщанина і посполитого козака, „писаря”. Складові жіночих костюмів, класові відмінності. Селянський одяг. Зачіска. Головні убори. Взуття. Додатки до костюмів.

Тема 10. Російські костюми часів А.П.Чехова, Л.М. Толстого, О.М. Островського.

Вплив Франції і Англії на російські моди. Часта зміна форми одягу. Соціальні стани в Росії XIX ст. Класові відмінності в костюмах. Наслідування французькій моді аристократією. Пишність і перевантаження деталями жіночого купецького костюма. Поєднання в костюмах міщан форм народного російського одягу з елементами європейської моди. Виникнення міських моделей в народному костюмі. Традиційна форма фабричного костюма. Критичне ставлення до наслідування західних звичаїв у моді певної частини суспільства. Слав'янофіли. Мода на „російський стиль”. Основні елементи жіночих костюмів. Класичний чоловічий костюм. Головні убори. Кольорова гама, особливості білого кольору жіночих суконь.

Тема 11. Східноєвропейські особливості моди у післявоєнний період.

Популярність стилю Діора „ню лук”, особливості силуету. Стилiзація під силует букв Н, Х, У, А тощо. Вплив американського способу життя і його відображення у модних силуетах. Популярність штучних тканин. Джинсовий та шкіряний одяг. Стилi „панк”, „хіппі” як виклик господарюючій моді. Еклектизм у моді.

Тема 12. Регіональні особливості елементів українського костюма кінця XIX – початку XX ст.

Середнє Подніпров'я (Правобережжя і Лівобережжя) – особливості економічного і соціально-політичного розвитку, економічні зв'язки з зовнішніми ринками.

Натільний одяг, поясний, нагрудний, верхній. Пояси. Головні убори. Взуття. Прикраси. Силует жіночого костюма. Жіночий комплекс. Чоловічий комплекс.

Південь України – міжетнічні взаємовпливи, розвиток промисловості.

Чоловічий комплекс вихідців з українських губерній. Чоловічий комплекс вихідців з російських губерній. Чоловічий традиційний комплекс Кримського півострова.

Жіночий комплекс. Особливості жіночого комплексу на Кримському півострові. Комплекс жіночого костюма на Дніпропетровщині.

Поділля, загальна характеристика етнічних взаємовпливів. Комплекс жіночого вбрання. Комплекс чоловічого вбрання.

Локальні особливості елементів костюма на Буковині (взаємовпливи сусідніх областей). Локальні особливості елементів костюмів Покуття.

Костюми Карпат і Прикарпаття, загальна характеристика регіонів. Традиційні елементи чоловічого костюма Північного Прикарпаття. Традиційні елементи жіночого костюма Північного Прикарпаття. Подібність силуету і форм чоловічого і жіночого верхнього одягу. Різноманітність головних уборів.

Традиційні елементи чоловічого костюма гуцулів. Гуцульський жіночий одяг.

Обрядовий одяг.

Локальні особливості елементів костюмів бойків. Особливості жіночої сорочки; особливості чоловічого поясного одягу; відсутність різниці у чоловічому і жіночому верхньому одязі. Етнічні впливи на костюми лемків.

Костюми Українського Полісся. Етнічні взаємовпливи і їх відображення в елементах костюмів. Кольорова гама в поліському костюмі. Комплекс жіночого одягу. Комплекс чоловічого одягу. Відмінності міського одягу на Поліссі.

Рекомендована література та інформаційні ресурси **Базова**

1. Авдеев А. Происхождение театра.– Л. – М., 1959.– С.211 – 226.
2. Бармак А.А. Художественная атмосфера спектакля. – М., 1989.
3. Білан М. С., Стельмащук Г. Г. Український стрій/ – Львів: Апріорі, 2011/
4. Бонар А. Греческая цивилизация.– М.: Искусство, 1992.
5. Бояджиев Г.Н. От Софокла до Брехта за сорок театральных вечеров.– М.: Просвещение, 1988.
6. Вовк Ф. Студії з української етнографії та антропології. – К.: Мистецтво, 1995.
7. Гуцульщина:Історико-етнографічне дослідження.– К.: Наукова думка, 1987.– 470 с.
8. Демидов Н.В. Искусство жить на сцене.– М., 1965.
9. Джексон Ш. Костюм для сцены.– М., 1984.
10. Захаржевская Р.В. История костюма, – М. Искусство, 2009.
11. Иллюстрированная энциклопедия моды / Л. Кибалова, О.Гербенова, М. Ламарова. – Артия – Прага, 1987.
12. Каминская Н. История костюма.– М.: Искусство, 1986.
13. Киреева Е. История костюма.– М.: Просвещение, 1976.
14. Комиссаржевский Ф. История костюма, М., 2005
15. Крип'якевич І.Всесвітня історія у 3-х т. – К.: Либідь, 1995.–Т.1.
16. Культура древнего Рима. В 2-х т. / Отв. ред. Е.С.Голубцова.– М.: Наука, 1985.
17. Культура і побут населення України.-К.:Либідь,1991
18. Лемківщина: Історико-етнографічне дослідження: У 2-х томах. Духовна культура. –Т.2. – Львів: Інститут народознавства НАН України, 2002.– 420 с.

19. Лосев А.Ф. История античной эстетики: В 4 т.– М., 1963 – 1975.
20. Матейко К.І. Український народний одяг.– К.: Наук. думка, 1977.
21. Мерцалова М. История костюма.– М., 1972.
22. Мерцалова М.Н. Поэзия народного костюма.– М., 1988
23. Молчанова Л.Н., Стельмащук Г.Г. Одежда // Полесье. Матеріальна культура / В.К.Бондарчик и др.– Киев: Наук. думка, 1988.– С. 334-365.
24. Николаева Т. Украинская народная одежда.– Киев: Наук. думка, 1987.
25. Поділля: Історико-етнографічне дослідження.– К.: Доля, 1994.– 498 с.
26. Русский костюм конца XVIII, XIX и начала XX веков / Альбом под ред. Рындина.
27. Русский костюм. 1750 – 1917. /Материалы для сцен. постановок рус. драматургии от Фонвизина до Горького. Альбом в 5-ти вып. Рис. В.Козлинского. Текст Е.Берман и Е. Курбатовой.– М., 1960 – 1972.
28. Стамеров К. Нариси з історії костюмів. – Ч. 1, 2. – К.: Мистецтво, 1978.
29. Сыромятникова И.С. История причёски. – М., 1989.

Допоміжна

1. 1. Березіль. Лесь Курбас. Із творчої спадщини./Упор. М.Г.Лабінський. – К.: Дніпро, 1988.
2. Воропай О. Звичаї народу. В 2-х т.– К., 1991.
3. Гиляровская Н. Русский исторический костюм для сцены. Киевская и Московская Русь.– М.-Л., 1945.
4. З української старовини. Альбом./ Упор.Ю.О.Іванченко.– К.: Мистецтво, 1991.
6. Іконопис.
7. Костюм XX століття. – К.: Веселка, 1990.
8. Мюллер В.Н. Трансформирующиеся мужской и женский театральные костюмы.– М., 1948.
9. Огієнко І. Українська культура.– К.:Абріс,1991
10. Періодичні видання: журнали „Театр”, „Театральная жизнь”, „Український театр”.

11. Попов П.Г. Жанровое решение спектакля. – М., 1986.
12. Репродукції робіт Рафаеля, Леонардо да Вінчі, Васильківського, Буше, Ватто, Фрагонара, Федотова, Репіна, Кустодієва, Нестерова, художників-романтиків Гойя, Делакруа, Констебля, Тернера. Портретний живопис Гіціана, Рейнолдса, Хогарта, Гейнсборо.
13. Станиславський репетирує: Сборник сост., ... И.Виноградская.– М.: СТД РСФСР, 1987 (пластика сценічного костюма)
14. Стриженова Т. Из истории советского костюма. М.: Советский художник, 1976.

Інформаційні (інтернет) ресурси

https://www.youtube.com/watch?v=I9ISTjtBogk&ab_channel=SuperEdInternational Історія костюма: Архаїка Полісся

https://www.youtube.com/watch?v=OMTTFYN3yIU&ab_channel=FILM.UAGroup СПАДОК/SPADOK. Рівненська область. Сарненський район

https://www.youtube.com/watch?v=g-d3_iN-oO4&ab_channel=KOZAMEDIA Історія традиційного костюму. Постоли

https://www.youtube.com/watch?v=Y-wpyhqjTgU&ab_channel=VogueUA 100 років моди: 7 образів України | 100 Years of Fashion: Ukraine

https://www.youtube.com/watch?v=VSGMCyaPccg&ab_channel=Culturehub Історія розвитку українського народного костюма

https://www.youtube.com/watch?v=AWkUT87Qkpl&ab_channel=%D0%9F%D0%BB%D0%B0%D1%82%D1%8C%D0%B5%2C%D0%BF%D1%83%D0%B4%D1%80%D0%B0%2C%D0%BF%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D0%B8%D1%86 Огляд трьох лекцій по історії костюму Стародавнього костюму Єгипту, Японії, епохи Мейдзи та жіночий єврейський костюм. Автор Наталія Скорнякова.

https://www.youtube.com/watch?v=7m7EuOuYrq8&ab_channel=RenataLitvinova Авторська програма Ренати Літвінової «Історія одягу. Краса прихованого»

https://www.youtube.com/watch?v=AcGyp55tS_o&ab_channel=%D0%9B%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%B9%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%BE%D0%B5%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9

Історія моди. «У що були одягнуті люди на портретах відомих художників»

https://www.youtube.com/watch?v=ZvQ6h7ZwXRU&list=PUQdceVdmHSEosmGbyR2JzWw&index=3&ab_channel=%D0%90%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%D0%92%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D0%B5%D0%B2

Мода у задзеркаллі історії XIX-XX ст.. Лекція Олександра Васильєва. Ч.І

https://www.youtube.com/watch?v=cvlYKaLbz4&ab_channel=%D0%9C%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D1%8B%D0%B9%D0%BF%D0%BE%D0%B4%D0%BA%D0%B0%D1%81%D1%82

Модний будинок Діор: еволюція або ж революція.

https://www.youtube.com/watch?v=TJ9SOHOH44&ab_channel=%D0%9A%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%9E%D0%BA%D1%82%D0%B0%D0%B2%D0%B0 10 ікон

стилю, що вплинули на моду XX ст.

Технічне й програмне забезпечення /обладнання

Ноутбук, персональний комп'ютер, мобільний пристрій (телефон, планшет) з підключенням до інтернет, звукові колонки.

Система та критерії оцінювання

у Рівненському державному гуманітарному університеті

Еквівалент оцінки в балах для кожної окремої теми / виду діяльності може бути різний, загальну суму балів за тему визначено в розподілі балів, які отримують здобувачі вищої освіти при вивченні дисципліни.

Результат освітньої діяльності здобувача вищої освіти оцінюється згідно Положення про оцінювання знань і умінь здобувачів вищої освіти РДГУ за такими рівнями та критеріями:

Суми балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ЄКТС	Значення оцінки ЄКТС	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік

90-100	A	відмінно	здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить і опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні здібності	Високий (творчий)	відмінно	зараховано
82-89	B	дуже добре	здобувач вищої освіти вільно володіє теоретичним матеріалом, застосовує його на практиці, вільно розв'язує справи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	
74-81	C	добре	здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, загалом самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, з-поміж яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок			
64-73	D	задовільно	здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, за допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, з-поміж яких є значна кількість суттєвих	Середній (репродуктивний)	задовільно	

60-63	Е	достатньо	здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні			
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	Низький (рецептивно - продуктивний)	незадовільно	не зараховано
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів	Низький (рецептивно - продуктивний)	незадовільно	не зараховано

Підсумкова (загальна) оцінка з навчальної дисципліни є сумою рейтингових оцінок (балів), одержаних за окремі форми навчальної діяльності: поточне та підсумкове оцінювання рівня засвоєння теоретичного матеріалу під час аудиторних занять та самостійної роботи (модульний контроль); оцінка (бали) за практичну діяльність; оцінка за ІНДЗ (*за наявності) та оцінка за екзамен.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти при вивченні дисципліни

Поточне тестування та самостійна робота														Підсумковий тест (екзамен)	Сума
Змістовий модуль 1															
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	T12	T13	T14	40	100
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	6		

Політика дисципліни

При організації освітнього процесу здобувачі вищої освіти, викладачі, методисти та адміністрація діють відповідно до: Положення про організацію освітнього процесу у РДГУ, Положення про академічну доброчесність, Положення про оцінювання знань і умінь здобувачів вищої освіти, Положення про практики, Положення про внутрішнє забезпечення якості освіти.

Здобувачам вищої освіти необхідно зареєструватись в системі CMS MOODLE, отримавши кодове слово, де розміщені опорні конспекти лекцій, завдання та методичні вказівки до виконання лабораторних робіт, завдання для самостійної роботи та тести.

Присутність на заняттях не обов'язкова для студентів, які навчаються за індивідуальною та дуальною формою навчання, офіційно працевлаштовані і мають дозвіл від деканату на вільне відвідування занять.

Дозволяється користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час занять, окрім тих, де проводиться тестування.

Несвоєчасне виконання завдань самостійної роботи не вітається: виставляються нульові бали без права перездачі.

Політика доброчесності

Здобувач вищої освіти виконуючи самостійну або індивідуальну роботу повинен дотримуватись політики доброчесності. У разі наявності плагіату в будь-яких видах робіт здобувача вищої освіти він отримує незадовільну оцінку і повинен повторно виконати завдання, які передбачені у силабусі.